Druga strona postępowania: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranța Alimentelor, Direcția Sanitară Veterinară şi pentru Siguranța Alimentelor Dolj

Pytania prejudycjalne

1) Czy rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ([1]) w całości, a w szczególności przepisy art. 1 ust. 3–5 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że chłodnie, które prowadzą działalność w zakresie sprzedaży detalicznej na rzecz innych zakładów detalicznych, ale nie na rzecz konsumenta końcowego, muszą zostać zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem, w przypadku gdy dana działalność nie jest objęta zakresem wyjątków przewidzianych w art. 1 ust. 5 lit. b)?

2) Czy wspomniane rozporządzenie i prawo Unii w ogólności należy interpretować w ten sposób, że organy krajowe właściwe do zapewnienia realizacji polityki stanowiącej cel, który ma zostać osiągnięty w drodze przepisów, oraz do zapewnienia przestrzegania związanych z nim obowiązków przez dane podmioty gospodarcze, są zobowiązane do interpretowania zawartej w art. 1 ust. 5 lit. b) ppkt ii) przesłanki dotyczącej działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej w świetle motywu 13 tego rozporządzenia, czy też mogą one odstąpić od tej interpretacji poprzez własne definicje pojęć?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy odpowiednie definicje zawarte w krajowym akcie transponującym rzeczone rozporządzenie muszą być zgodne z istotą pojęć opisaną w motywie 13 owego rozporządzenia?

4) Czy w świetle okoliczności, że przepisy art. 17 Normele ataşate Ordinului n. 111/2008 (przepisów załączonych do Ordinul nr 111/2008) stanowią, iż działalność polegająca na sprzedaży detalicznej produktów pochodzenia zwierzęcego może obejmować również dostawy i sprzedaż produktów innym zakładom detalicznym na całym terytorium Rumunii bez obowiązku uzyskania zezwolenia sanitarno-weterynaryjnego, prawo Unii, a w szczególności rozporządzenie (WE) nr 853/2004, stoi na przeszkodzie takiemu przepisowi lub takiej praktyce administracyjnej?

5) Czy zasada równoważności wymaga, aby w sytuacji, gdy można stwierdzić nieważność aktu organu administracji z powodu jego niezgodności z ustawą krajową, można było stwierdzić nieważność takiego aktu administracyjnego również z powodu niezgodności z rozporządzeniem Unii istotnym w danej sprawie, takim jak rozporządzenie (WE) nr 853/2004?

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. 2004 L 139, s. 55).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 16 stycznia 2023 r. – SF/MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA – oddział w Portugalii

(Sprawa C-20/23, Instituto da Segurança Social i in.)

(2023/C 164/39)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: SF

Druga strona postępowania: MV; Instituto da Segurança Social, IP; Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA – oddział w Portugalii

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 23 ust. 4 dyrektywy [2019/1023] ([1]) należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie innych długów (innych niż te, które są wymienione w odpowiednich literach tego przepisu) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest ono „należycie uzasadnione”?

2) Czy możliwość wyłączenia przez państwa członkowskie niektórych kategorii długów z umorzenia długów (pod warunkiem że wyłączenie to jest należycie uzasadnione w rozumieniu art. 23 ust. 4 dyrektywy 2019/1023) należy interpretować w ten sposób, że pozwala ona państwom członkowskim na to, by wyłączyły wierzytelności podatkowe (które nie są wymienione w tym artykule), stawiając tym samym siebie w uprzywilejowanej sytuacji?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytania prejudycjalne: jakie kryteria musi spełniać to uzasadnienie w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, aby było zgodne z ogólnymi zasadami prawa Unii i prawami podstawowymi, którym podlegają prawodawca europejski i ustawodawca krajowy [„zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową" (art. 18 TFUE) i „wolność prowadzenia działalności gospodarczej" (art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), a także podstawowe swobody gospodarcze rynku wewnętrznego]?

4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie prejudycjalne: czy definicje (w rozumieniu prawa Unii Europejskiej i dla celów wykładni rozpatrywanej dyrektywy) pojęć „dług[ów], które wynikają z sankcji karnych lub w związku z nimi" i „dług[ów], które wynikają z odpowiedzialności deliktowej" obejmują również zobowiązania podatkowe, jak przewiduje krajowy akt prawny transponujący dyrektywę 2019/1023 (ustawa nr 9/2022 z dnia 11 stycznia 2022 r.)?

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Bremen (Niemcy) w dniu 25 stycznia 2023 r. – L/Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit

(Sprawa C-36/23, Familienkasse Sachsen)

(2023/C 164/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L

Druga strona postępowania: Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit

Pytania prejudycjalne

Pytania w przedmiocie wykładni zasad pierwszeństwa ujętych w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ([1]):

1) Czy art. 68 rozporządzenia nr 883/2004 zezwala na to, aby powołując się na mające pierwszeństwo uprawnienie w innym państwie członkowskim, można było a posteriori dochodzić zwrotu części niemieckiego zasiłku na dziecko, nawet jeśli w tym drugim państwie członkowskim nie zostało przyznane i nie było ani nie jest wypłacane żadne świadczenie rodzinne na to dziecko, z takim skutkiem, że kwota pozostająca dla osoby uprawnionej zgodnie z prawem niemieckim jest ostatecznie niższa niż niemiecki zasiłek na dziecko?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

   Czy odpowiedź na pytanie, z jakich powodów świadczenia mają być udzielane przez więcej niż jedno państwo członkowskie w rozumieniu art. 68 rozporządzenia nr 883/2004 lub co wywołuje uprawnienia podlegające skoordynowaniu, opiera się na warunkach nabycia uprawnienia wynikających z przepisów krajowych czy też na tym, na podstawie jakich okoliczności faktycznych zainteresowane osoby podlegają ustawodawstwu danych państw członkowskich zgodnie z art. 11–16 rozporządzenia nr 883/2004?

3) W przypadku, gdy istotne jest, na podstawie jakich okoliczności faktycznych zainteresowane osoby podlegają ustawodawstwu danych państw członkowskich zgodnie z art. 11–16 rozporządzenia nr 883/2004: